

Adriana (Adri) Henriette Elisabeth Susanna Knappert wordt geboren op 7 oktober 1904 in Hendrik Ido Ambacht. Ze was de dochter van Hendrik Chrisitaan Knappert en Petronella Geertruida Feenstra. Ze had een 1 jaar oudere zus Anna Maria Catharia.

Ze was één van de eerste padvindsters en als jonge leidster zat ze bij een groep in Amsterdam. Ze werd later Captain van de Pioniersters, afgekort tot Cap. In Laren was ze in 1928 betrokken bij de oprichting van een meisjesgroep op landgoed Raboes van Mejjuffrouw Francina Everdina Blijdenstein. Voordat er clubhuizen stonden had Mejjuffrouw Blijdenstein oude barakken van het kamp Crailo – die voorheen van Belgische vluchtelingen uit de 1e Wereldoorlog waren geweest – neer laten

Het was Capt. A. Knappert, vroeger verken- ners-leidster van den Raboes-Troep te Laren en de eerste en eenige verken- ners-leidster welke de N.P.V. heeft gehad, die zoo vriendelijk was mij zoo-

zetten op het achterste gedeelte van het terrein. De jongensgroep startte vijf jaar later in 1933, in een blokhut op de rand van de hei aan de Postiljon te Laren. Ook bij deze jongensgroep werd ze leidster.

Ze was in 1931 districtscommissaresse bij het NPG. In de jaren 30 was ze een van de vooraanstaande figuren in het Meisjes Gilde en expert op kampeergebied. Veel leidsters hebben cursussen bij haar gevolgd en van haar kennis en enthousiasme genoten. Ze was daarnaast leidster bij de KRAVO groep in Den Haag. Samen met de hoofdcommissaresse Eva de Koning - Uden Masman had zij in 1939 de leiding van het Nederlandse contingent naar de Pax Ting. Pax Ting was het eerste internationale Wereld Kamp na de oprichting van de World Association of Girl Guides and Girl Scouts. Het kamp werd gehouden in de Hongaarse stad Gödöllő, van 25 jul 1939 tot 7 augustus 1939. Op advies van Lady Baden-Powell werd de naam *Vredesbijeenkomst* (Pax Ting) gekozen. Door de dreiging van oorlog (de Tweede Wereldoorlog) waren er slechts 5800 meisjes uit 32 landen aanwezig. Een maand later, op 1 september, vielen de Wehrmacht en de SS Polen binnen en brak de oorlog uit.

Toen de oorlog uitbrak bewees ze wat ze niet alleen organisatorisch, maar ook innerlijk waard was. Ze hielp vluchtelingen en zette zich met heel haar persoonlijkheid, samen met leiding en de padvindsters van haar groep in voor vervolgde landgenoten. Door het verbod op Scouting raakte Adri haar baan kwijt. Ze huurde van Baron van Pallandt het huis 't Weversnest aan de Steile Oever op Landgoed Eerde. Ze gaf hier in eerste instantie onderdak aan toeristen en dit zorgde

voor inkomen. Op Kasteel Eerde, niet ver van haar huis, was voor de oorlog een Internationale Quakerschool gevestigd. De Quakers wilden Duits-Joodse kinderen die voor het fascisme moesten vluchten onderwijs en onderdak geven. Hieronder waren een groot aantal Joodse kinderen. Van de 53 geregistreerde joodse inwoners in Ommen zaten er 22 op de Quakerschool. Op een gegeven moment was het de vraag of de kinderen moesten onderduiken of op school konden blijven.

Philip van Pallandt, die woonde op landgoed Eerde, was betrokken bij het Utrechts Kindercomité, een organisatie die joodse kinderen liet onderduiken. Maclaine Pont was hier actief en bevriend met Philip. Hij hielp mee met het vinden van onderduikadressen en bracht Maclaine in contact met Adri. De toeristen werden vervangen door joodse kinderen. Uiteindelijk verbleven er tijdens de periode 1943-1944 zo'n twaalf kinderen in 't Weversnest, van wie negen voor langere tijd. Hun leeftijd varieerde van 5 tot 13 jaar. Knappert onderwees ze in moed, uithoudingsvermogen, overleven en respect voor de natuur en de naasten. Haar schuilnaam werd *Adriana der Kinderen*. Het succesvolle netwerk rond de Joodse onderduikers op Eerde begon de aandacht te trekken. De situatie werd gevaarlijk geacht en daarom moest Knappert begin 1944 van Eerde vertrekken. Ze bracht met behulp van Ankie Stork, de contactpersoon van het Utrechts Kindercomité in Overijssel, de kinderen naar Lemele en Hellendoorn. Adri verbleef met de kinderen op landgoed Eelerberg bij

Hellendoorn, eigendom van professor F.A. Vening Meinesz uit Utrecht. Er was hier veel ruimte om de kinderen onder te laten duiken maar toen er vragen gesteld werden besloot ze met de kinderen voor zes week naar koloniehuis Zonnegloren (koloniehuis Zonneoord) in Ede te gaan. Mar Wildschut, net als Adri trainster van het Nederlandsche Meisjesgilde, was hier leidster. Het was een vakantiehuis voor geestelijk minderbegaaftde kinderen.

Bij terugkeer in Hellendoorn bleek dat de situatie niet verbeterd was. Ankie was in de tussentijd gearresteerd en dus moest Adri zelf naar alternatieve opvang zoeken. Het bleek niet mogelijk om de hele groep op één plek onder te brengen dus werden de kinderen in de nadagen van 1944 verdeeld. Naar Lemele en Friesland bijvoorbeeld. Adri zelf dook onder bij de familie Stork in Nijverdal, en later in Ede waar ze de bevrijding meemaakte. Alle 'dertien van Ommen' overleven de oorlog.

Maar voor Adri is het niet voorbij. Na de bevrijding gaat ze terug naar 't Weversnest. Opnieuw begint ze een noodopvang. Nu voor kinderen van NSB'ers, die gevangen werden gezet in Kamp Erika. Want Adri hielp ieder kind in nood.

De oorlog laat diepe sporen na bij de heldhaftige padvindster. Op het moment dat de dreiging voorbij was, begon het verdriet voor Adri. *De boog had te lang gespannen gestaan*, omschreef haar goede vriend Van Pallandt later.

Na de oorlog was Adri één van de officieren die de Marva (Marine Vrouwenafdeling) hielp op te bouwen. In 1946 was ze het hoofd van de Marva in Huizen. Na haar diensttijd kwam ze terug bij de NPG als trainster en van 1946 tot 1948 was ze lid van het Hoofdbestuur van de NPG. Ze woonde toen weer in Eerde.

Op 31 mei 1988 ontving ze, evenals enkele dappere personen uit Lemele de Israëliische Yad Vashem onderscheiding Rechtvaardige onder de Volkeren, voor hulp aan Joodse kinderen en volwassenen. Adri nam de onderscheiding niet persoonlijk in ontvangst. Haar gezondheid liet het niet toe. Adri is overleden op 5 mei 1991 in Ommen.

De Kravo 1 was voorganger van meisjesgroep Eltheto. In jaren '80 fuseerde De Rimboejagers en Eltheto, tot de naam Eltheto in de 21e eeuw verdween.

Meer informatie

Schalmei 1949

[Registratie Adriana Henriette Elisabeth Suzanne Knappert op 7 oktober 1904 te Hendrik Ido Ambacht » Open Archieven](#)

[Microsoft Word - Eerde en Pallandt.doc \(guuspauwels.nl\)](#)

[Oud Ommen.pdf \(oudommen.nl\)](#)

[Geschiedenis Scouting Rimboejagers - Rimboejagers](#)

[Geschiedenis – Scouting Raboes](#)

[De verkenner; off. orgaan voor de Padv. Beweging in Nederland, jrg 20, 1934, no. 10, 1934 » 1934-10 - Pag. 7 | Delpher](#)

[De schalmei; officieel orgaan voor besturen en leidsters van het Nederlandsche Meisjesgilde, jrg 4, 1930-1931, no. 12, 08-01-1931 » 08 jan 1931 - Pag. 2 | Delpher](#)

[De schalmei; officieel orgaan voor besturen en leidsters van het Nederlandsche Meisjesgilde, jrg 18, 1947, no 5, 1947 » 1947-05 - Pag. 2 | Delpher](#)

[Marine Vrouwenafdeling - Wikipedia](#)

[Landgoed als leerschool. biografie van Philip Dirk baron van Pallandt van Eerde \(1889-1979\) — the University of Groningen research portal \(rug.nl\)](#)

[Knappert Adriana \(yadvashem.org\)](#)

[Historie | Geschiedenis van Landgoed Zonneoord - Landgoed Zonneoord](#)

[Algemeen Handelsblad » 27 mei 1931 - Art. 145 | Delpher](#)

[Mas Wildschut - Scoutpedia.nl \(scoutwiki.org\)](#)

[Mediaviewer \(ede.nl\)](#)

[Pax Ting - Scoutpedia.nl \(scoutwiki.org\)](#)

[De padvindster, jrg 14, 1939, no. 8, 15-08-1939 » 15 aug 1939 - Pag. 2 | Delpher verzetsvrouwen | Van Gisteren](#)

Foto: onderduikertje Carli tekende het Weversnest – boek Verzetsvrouwen

Foto: op de vlucht naar Ede – Boek Verzetsvrouwen

[Heldhaftige Adri verborg in de oorlog 'de 13 van Ommen': 'Een ontroerend verhaal' | Ommen | destentor.nl](#)

Verzetsvrouwen. Een onderbelichte geschiedenis, Agnes Cremers en Mark Bergsma, 2025, Alfabet Uitgevers

Dit verhaal is onderdeel van *Scouts in de oorlog*, een verzameling verhalen als eerbetoon aan al die (oud) scouts die zich ingezet hebben voor onze vrijheid en hulp aan de medemens of die slachtoffer werden van oorlogsgeweld, in Nederland en het verre oosten. Met de verhalen willen we inspiratie bieden aan de scouts van nu, in hun wekelijkse activiteiten en als voorbereiding op hun bijdrage aan lokale herdenkingen. Kijk op <http://vrijheid.scouting.nl> voor meer informatie en alle andere verhalen.